

Nieuwe krankzinnigenwet verdeeld ontvangen

In het meinummer van het *Maandblad Geestelijke Volksgezondheid* én in *Gek'ooit* (de nieuwe gekkenkrant) wordt aandacht geschonken aan de wet-BOPZ (Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen). Die wet moet de Krankzinnigenwet van 1884 vervangen. Deze maand zou de Tweede Kamer er over debatteren en dat werd tijd ook, want de BOPZ werd elf jaar geleden al ingediend, gewijzigd en becommentarieerd, maar de kabinetscrisis heeft roet in het eten gestrooid.

MGV schetst de lijdensweg van de BOPZ (en indirect, die van de psychiatrische patiënt, wiens rechten en behandeling wat beter gewaarborgd zouden zijn dan nu).

De BOPZ moet er snel komen, wordt in het artikel gezegd maar de schrijvers waarschuwen óók tegen illuies. „Immers, hoe goed de wettelijke regelingen ook mogen zijn, veel zal afhangen van de bereidheid tot mede- en samenwerking van degenen die ze moeten uitvoeren”.

Gek'ooit is agressiever: de BOPZ legitimeert dwang, zo wordt gezegd. Daar is men tegen. De ontwikkelingen blijken door de slepende procedures rond de BOPZ te zijn versneld: tien jaar geleden riep de gekkenbeweging om bescherming van de patiëntenrechten, nu roept die beweging om bescherming van de patiënt, en eist intrekking van de BOPZ. *Gek'ooit*: „Gewoon een kamerbehandeling onmogelijk maken, zoals jarenlang door de Tweede Kamerleden de inspraak van cliënten is geboycot”.

Verder o.m. in *MGV*: de moeizame weg van het Krisiscentrum Utrecht naar hulp voor mensen die deze hulp nodig hebben. Het uitgangspunt was aanvankelijk dat mensen die niet in het „therapeutisch aanbod” pasten gewoon werden geweigerd. Krachtige zelfironie spreekt uit het volgende citaat: „De oorspronkelijke idealen zijn er wat bij ingeschoten, maar de ideale cliënt bleek ook niet te bestaan”.

Gek'ooit gaat uitvoerig in op de hernieuwde discussie over de elektroshock. De directie van het psychiatrisch ziekenhuis Voorburg in Vught heeft voorgesteld die behandeling weer te intensiveren teneinde het toenemend aantal zelfdodingen in inrichtingen te verminderen. Die discussie ontstaat niet helemaal toevallig, zo lijkt het. Binnenkort verschijnt een advies van de Gezondheidsraad over die behande-

ling. Ze is bedacht door een Italiaanse psychiater die in een slachthuis zag hoe varkens met stroomstoten verdoofd werden, waarbij ze vlak voordat het zo ver was omhoog schokten. De arts dacht dat zo bij mensen kunstmatig een epileptische aanval opgewekt kon worden waardoor ze, hoewel ze ongeneesbaar leken alsnog zouden kunnen genezen.

De psychiater Frank van Ree, lid van de desbetreffende commissie van de Gezondheidsraad, spreekt zich in een interview met *Gek'ooit* met alle voorbehoud en onder voorwaarden, maar toch, uit vóór het shocken van anders niet te redden patiënten.

In een artikel „Naar de vierde dimensie” krijgen we een verslag van iemand die veertien jaar psychiatrisch behandeld werd. Een verslag van ellende en de als volkomen ontoereikend ervaren reactie daarop van de psychiatrische behandelaars. Onverklaard en onverklaarbaar is dan ook het slot: de schrijver van het treurige relaas maakt het uitstekend en volgt een opleiding tot verpleegkundige. Hij werd vanzelf beter; elk verband daartussen en de behandelingen die hij onderging ontbreekt.

Het meinummer van *Vorming* tijdschrift voor educatief werk, neemt cursussen voor ouderen onder de titel „Pensioen in zicht” onder de loep. Onduidelijkheid troef, zo blijkt uit de relazen van ouderenwerkers. De cursusleiding heeft er moeite mee haar doelgroep te definiëren en te bereiken, en heeft er moeite mee de goede toon te vinden en niet te betuttelen, zo blijkt. *Vorming* gaat uitvoerig in op een groot aantal vragen die met pensionering, maar ook met VUT en de WAO te maken hebben.

De cursussen „Pensioen in Zicht” zo schrijft de redactie, mogen de fundamentele onjuistheid van het systeem niet aan het zicht onttrekken. Wat fout is mag niet verdoezeld worden door het vormingswerk, zo wordt betoogd. De bijdragen aan de onderwerp in *Vorming* bestrijden dat niet, maar ze laten wel zien hoe moeilijk die overtuiging te realiseren valt.

JET BRUINSMA

Maandblad Geestelijke Volksgezondheid, uitgave Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid, Wilhelminapark 26, Utrecht.
Gek'ooit, postbus 43097, Amsterdam.
Vorming, Wolters-Noordhof bv, postbus 58, Groningen.